

Rejsebrev fra Slette Strand.

Sommeren 2022.

Af Jens Rostgaard Gjerløv.

Efter vores alt for tidlige hjemtur fra Italien i juni måned, er vi så uheldige, at vi begge får corona. Det er ikke særlig heldigt, for vi kom hjem i tirsdags og skal faktisk til Nordjylland allerede på mandag - den 4/7. Vi har nemlig bestilt en lille uges ophold på Rønnes Hotel i Slette Strand til vores sidste uges ferie og den vil vi jo helst ikke miste.

Heldigvis bliver vi begge raske, så vi kan komme af sted, og mandag morgen kommer vi ud af døren omkring klokken 09:30 og sætter kursen mod Nordjylland.

Efter en dejlig tur op gennem Midtjylland, Mors og Thy, er vi midt på eftermiddagen fremme ved hotellet, får vores værelse og får båret ind. Derefter går turen til Svinkløv Camping, hvor Bente og Kurt camperer. Campingpladsen ligger ca. 7 kilometer fra hotellet og vi har aftalt, at vi skal over til dem og have eftermiddagskaffe. På vejen over til campingpladsen kommer vi forbi Svinkløv Badehotel, som har været meget berømt gennem mange år. Det brændte ned til grunden for nogle år siden, men er ny genopbygget, nøjagtigt som det var før branden.

I øvrigt er TV2's 'Badehotellet' inspireret af netop Svinkløv Badehotel.

Det er som sædvanligt et dejligt og hyggeligt gensyn med Bente og Kurt og vi har en rigtig dejlig eftermiddag. Inden vi kører derfra aftaler vi, at vi skal spise frokost hos dem på onsdag. Da vi tjekkede ind på hotellet, skulle vi bestille middag til et af tre forskellige tidspunkter. Klokken 18:00, 18:30 eller 19:00. Vi valgte klokken 18:00, så da klokken bliver 18:00 stiller vi op i restauranten og får vores bord.

Det bliver et "langt" måltid mad!

Der går det meste af en halv time inden vi får vores forret, som i øvrigt er meget minimal og først efter yderligere 3 kvarter kommer hovedretten på bordet. Vi véd ikke hvorfor det tager så lang tid. Enten kan køkkenet ikke finde ud af det eller også er det serveringspersonalet, der ikke kan finde ud af det. Efterfølgende er vi nok kommet til den konklusion, at det er sidstnævnte der giver nogle gevaldige problemer. Der tales meget om, at restauranterne har svært ved at få kvalificeret arbejdskraft og det serveringspersonale der er her på hotellet, kan meget godt understøtte den påstand.

Efter en velfortjent nattesøvn og et godt morgenmåltid, starter tirsdagen med at køre ned til stranden, hvor de "sædvanlige" fiskekuttere ligger trukket godt på stranden.

Det er efterhånden nogle år siden vi sidst var her, dengang var det med Bente og Kurt, så vi skal vi lige have genopfrisket stedet. Det ligner sig selv med fiskekutterne trukket op på den brede sandstrand og en stor krabbeskulptur står her også stadigvæk og truer med sine store kløer. Flot er den. Hvis vi ser bort fra den flotte strand, fiskekutterne og krabbeskulpturen, er der absolut ikke andet at se eller opleve nede ved stranden, end to forkølede ishuse, hvoraf det ene - så vidt jeg husker - er

lukket. Så meget for det. Vi havde glemt hvordan Slette Strand er. Vi havde håbet og troet, at der ville være lidt liv med nogle forretninger o. lign. men her blev vi altså snydt. Vores endelig mål i dag er Skagen, hvor vi skal spise frokost med Anne og Allan, som er på ferie der oppe. På vejen derop kører vi så meget det kan lade sig gøre, ad kysten og da vi kommer til Blokhuis, ser vi en fantastisk sandskulptur, som er lavet til fordel for Ukraine. Det er efter sigende verdens største sandslot, som er malet i Ukraines farver, der som bekendt er blå og gult. Det er imponerende flot. Sandslottet har seks sider, som hver fortæller en lille historie om Ukraines kultur. Skulle der være nogle som får lyst til at se det, er adressen: Skulpturparken Blokhuis, Vesterhavsvej 6, 9492 Blokhuis. Nu går det så videre mod Skage uden flere svinkeærinder, og vi mødes med Anne og Allan klokken 12:30. Derefter går vi ned til havnen og leder efter en fiskerestaurant - selvfølgelig - som Anne og Allan er blevet anbefalet. Her får vi alle tiders frokost, med udsigt i første parket til et mylder af mennesker, sejlbåde, store motorbåde, fiskekuttere og i baggrunden et krydstogtskib. Efter en dejlig frokost på Aavangs Fiskehus går vi en tur gennem byen og får rystet frokosten på plads. Senere går vi hjem til Anne og Allans sommerresidens, hvor vi får eftermiddagskaffe. Efter en dejlig kop kaffe og en god snak, er klokken ved at være mange og vi skal finde tilbage til Slette Strand og vores hotel. Middagen serveres som tidligere nævnt klokken 18:00 for vores vedkommende og vi vil ikke risikere at komme for sent. Det kunne jo være, at personalet har styr på det i dag og serverer til tiden. På vores lange vej tilbage til værelset fra spisesalen, kommer vi forbi en niche, hvor man med høflig selvbetjening kan skænke sig en kop kaffe. Dog skal vi for denne ulejlighed betale 35,- kroner for en enkelt kop kaffe, hvilket vi synes er lidt for godt betalt. Vi skynder os derfor videre til vores værelse, hvor vi heldigvis selv kan lave os en god kop kaffe.

Efter at have nydt vores egen kaffe på værelset og slappet af med at læse, går vi ned på stranden for at se solen gå ned klokken 22:15. Det er som sædvanlig en flot og stemningsfuld oplevelse at se solen gå ned i havet.

Nu er det blevet onsdag og vi starter dagen med at besøge Løgstør, der efter sigende skal være en rigtig hyggelig by. Det er formentlig også rigtigt, men desværre er vi kommet en anelse for tidligt af sted. Forretningerne er endnu ikke åbne og byen er aldeles "død", så det er begrænset hvor meget vi oplever af det hyggelige..

Til gengæld kører vi ned til Løgstør Kanal, som viser sig at være et rigtigt dejligt område. Kanalen bliver også kaldt Frederik VII's Kanal og er ca. 4,5 kilometer lang og ca. 25 meter bred. Den blev gravet i perioden 1956-61, udelukkende med skovl, spade og trillebør, af arbejdskraft som hovedsaglig kom fra Tyskland.

Årsagen til at man gravede kanalen, var for at lette sejladsen ind til Løgstør, på grund af det lave vand i Løgstør Bredning. Kanalen bliver også kaldt et af Nordjyllands 7 vidundere.

Det er i dag vi skal spise frokost hos Bente og Kurt oppe på campingpladsen. Vi vender derfor næsen mod nord og vi vil lige gå en tur op og ned ad hovedgaden i Fjerritslev, inden vi kører tilbage til hotellet.

Da det er blevet tid til at tage over på campingpladsen, beslutter Helle, at hun vil gå ad en lille vej derover. Det er ca. 7 kilometer og vi aftaler, at jeg kører den samme vej og samler hende op, hvis hun ikke når frem inden jeg kommer. Helle når ikke frem, så i samlet trop kører vi det sidste stykke til campingpladsen, hvor Bente og Kurt venter os med dejlig frokost i form af tapas.

Vi har en rigtig hyggelig eftermiddag, hvor vi får grinet, men også talt alvorligt. Vi får også hilst på Berith og Steen, samt nogle af Beriths børn.

Efter en lækker frokost og hyggelige timer, er det blevet tid til at vende tilbage til hotellet. Vi skal som tidligere nævnt spise klokken 18:00, så vi er mere end spændte på, om vi også bliver meget forsinket i dag. Men vi bliver ikke skuffet. For det første er betjeningen hurtig og maden er super god. Resten af aftenen undrer vi os over, hvordan det kan være.

I dag, torsdag, er sidste dag i det nordjyske og i går aftes besluttede vi, at vi vil en tur til Bulbjerg og have et gensyn med den imponerende klint, som er godt og vel 50 meter høj.

Når man står på toppen af klinten ved den gamle bunker fra krigens tid, er der en rigtig flot udsigt mod Hanstholm ude i horisonten.

Efter at have gået ned ad de 251 trin til stranden, er klinten stadig imponerende at se på, selv om der er skredet en del af den i vandet, siden vi sidst var her. Fra Bulbjerg kører vi nu til Vigsø, hvor vi skal se alle beton bunkerne fra krigens tid. De ligger alle ude i vandet. Det er også her ved Vigsø og omegn, at "Olsenbanden i Jylland" er optaget i 1971, hvori der er den berømte scene med granaten der kører på en loftskinne gennem bunkeren. Den bunker ligger dog ikke ved Vigsø, men derimod i Hanstholm.

I Hanstholm er vi så nede at se det der hedder 'Bunkermuseum Hanstholm', som efter sigende er Nordeuropas største befæstningsanlæg fra 2. verdenskrig. Og det er imponerende stort og meget interessant at se, det kan absolut anbefales, hvis man skulle komme på de kanter. *Og den berømte granat hænger stadig i loftet og kan køre nogle meter.*

Nu er klokken blevet tæt ved 13:00 og sulten trænger sig på. Vi er heldige at finde 'Færgegrillen' i Hanstholm, hvor vi beslutter os for at spise frokost. Menuen står på henholdsvis fiskefilet og fiskefrikadeller og begge dele smager godt. Nu vi ikke længere er plaget af sult, kører vi tilbage til hotellet, hvor vi nyder resten af eftermiddagen på terrassen, med sol fra en skyfri himmel.

Det er som sagt sidste dag her i det nordjyske, så efter aftensmaden går vi en sidste tur ned på stranden, for at tage behørig afsked. Heldigvis skal vi allerede tilbage til Nordjylland sidst i august måned, denne gang til Nørre Vorupør og det glæder vi os til. På vejen hjem har vi kun et enkelt stop i Nørre Aaby på Fyn, hvor vi selvfølgelig skal købe romkugler med hjem.

Jens Rostgaard Gjerløv.

August 2022.